

Додатковий Протокол до Європейської конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах

Держави-члени Ради Європи, які підписали цей Протокол,

бажаючи сприяти застосуванню Європейської конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах, відкритої для підписання у Страсбурзі 20 квітня 1959 року (далі Конвенція), в галузі фінансових правопорушень,

вважаючи також за доцільне доповнити Конвенцію у деяких інших аспектах,

погодилися про таке:

Глава I

Стаття 1

Договірні Сторони не користуються правом, передбаченим у пункті (а) статті 2 Конвенції, з метою відмови у наданні допомоги виключно на підставі того, що прохання про надання допомоги стосується правопорушення, яке, на думку запитованої Сторони, є фінансовим правопорушенням.

Стаття 2

1. Якщо Договірна Сторона обумовлює виконання судового доручення щодо обшуку або арешту власності, умовою, що правопорушення, на якому ґрунтується судове доручення, має підлягати покаранню як за законодавством запитуючої Сторони, так і за законодавством запитованої Сторони, ця умова виконується стосовно фінансових правопорушень, якщо правопорушення підлягає покаранню за законодавством запитуючої Сторони та відповідає правопорушенню такого самого характеру за законодавством запитованої Сторони.

2. У проханні про надання допомоги не може бути відмовлено на підставі того, що законодавство запитованої Сторони не передбачає таких самих податків чи зборів або не регулює податки, збори, мито або валюту таким же чином, як законодавство запитуючої Сторони.

Глава II

Стаття 3

Ця Конвенція також застосовується до:

- a) вручення документів, що стосуються виконання вироку, стягнення штрафу або сплати судових витрат;
- b) заходів, що стосуються відстрочення ухвали вироку або його виконання, умовного звільнення, відстрочення виконання вироку або припинення його виконання.

Глава III

Стаття 4

Стаття 22 Конвенції доповнюється наведеним нижче текстом, при цьому стаття 22 Конвенції стає пунктом 1, а наведені нижче положення стають пунктом 2:

"2. Крім того, будь-яка Договірна Сторона, яка надала вищезазначену інформацію, надсилає зацікавленій Стороні, на її прохання щодо конкретних справ, копію обвинувального вироку, передбачених заходів та будь-яку іншу відповідну інформацію, для того, щоб вона могла прийняти рішення щодо необхідності вжиття заходів на національному рівні. Такі повідомлення здійснюються між міністерствами юстиції зацікавлених сторін".

Глава IV

Стаття 5

1. Цей Протокол відкрито для підписання державами-членами Ради Європи, які підписали Конвенцію. Він підлягає ратифікації, прийняттю або затвердженню. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

2. Цей Протокол набирає чинності через 90 днів від дати здачі на зберігання третьої ратифікаційної грамоти або третього документа про прийняття чи затвердження.

3. Стосовно будь-якої держави, яка підписала цей Протокол і яка ратифікуватиме, прийматиме або затверджуватиме його після набрання ним чинності, Протокол набирає чинності через 90 днів від дати здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження.

4. Держава-член Ради Європи не може ратифікувати, прийняти або затвердити цей Протокол, якщо вона одночасно або раніше не ратифікувала Конвенцію.

Стаття 6

1. Будь-яка держава, яка приєдналася до Конвенції, може приєднатися до цього Протоколу після набрання ним чинності.

2. Таке приєднання здійснюється шляхом здачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документа про приєднання, який набирає чинності через 90 днів від дати його здачі на зберігання.

Стаття 7

1. Будь-яка держава, під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання, може визначити територію (території), до якої застосовуватиметься цей Протокол.

2. Будь-яка держава, під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання або в будь-який інший час після цього, заявою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи може поширити дію цього Протоколу на будь-яку іншу територію (території), яка визначена в цій заяві і за міжнародні

відносини якої вона несе відповідальність або від імені якої вона уповноважена брати зобов'язання.

3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до попереднього пункту, може стосовно до будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана шляхом подання повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи. Таке відкликання набирає чинності через шість місяців від дати отримання повідомлення Генеральним секретарем Ради Європи.

Стаття 8

1. Застереження, заявлені будь-якою державою до будь-якого положення Конвенції, застосовуються також до цього Протоколу, якщо ця держава не заявить іншого під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання. Така ж процедура застосовується до заяв, зроблених відповідно до статті 24 Конвенції.

2. Будь-яка держава, під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання, може заявити про те, що вона залишає за собою право;

a) не приймати главу I або прийняти її стосовно деяких правопорушень або категорій правопорушень, визначених у статті 1, чи не виконувати судові доручення щодо обшуку або арешту власності у випадках фінансових правопорушень:

b) не приймати главу II;

c) не приймати главу III.

3. Будь-яка Договірна Сторона може відкликати застереження, яке вона заявила відповідно до попереднього пункту, шляхом подання заяви на ім'я Генерального секретаря Ради Європи, яка набирає чинності від дати її отримання.

4. Договірна Сторона, яка застосувала до цього Протоколу застереження, заявлене до будь-якого положення Конвенції, або яка заявила застереження до будь-якого положення цього Протоколу, не може вимагати застосування цього положення будь-якою іншою Договірною Стороною; однак вона може, коли її застереження носить частковий або умовний характер, вимагати застосування цього положення у тому обсязі, у якому вона сама його прийняла.

5. Ніякі інші застереження до положень цього Протоколу не дозволяються.

Стаття 9

Положення цього Протоколу не зашкоджують більш широким положенням двосторонніх або багатосторонніх угод, укладених Договірними Сторонами на виконання пункту 3 статті 26 Конвенції.

Стаття 10

Європейський комітет Ради Європи з проблем злочинності інформується щодо застосування цього Протоколу і вживає всіх необхідних заходів для сприяння дружньому врегулюванню будь-яких труднощів, які можуть виникнути у зв'язку з його виконанням.

Стаття 11

1. Будь-яка Договірна Сторона може, у тому, що її стосується, денонсувати цей Протокол шляхом перепроведення повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.
2. Така денонсація набирає чинності через шість місяців від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.
3. Денонсація Конвенції автоматично означає денонсацію цього Протоколу.

Стаття 12

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради і будь-яку державу, яка приєдналася до Конвенції, про:

- a) будь-яке підписання цього Протоколу;
- b) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття, затвердження чи приєднання;
- c) будь-яку дату набрання чинності цим Протоколом відповідно до статей 5 і 6;
- d) будь-яку заяву, отриману на виконання положень пунктів 2 і 3 статті 7;
- e) будь-яку заяву, отриману на виконання положень пункту 1 статті 8;
- f) будь-яке застереження, заявлене на виконання положень пункту 2 статті 8;
- g) відкликання будь-якого застереження, здійснене на виконання положень пункту 3 статті 8;
- h) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень статті 11, і дату, з якої денонсація набирає чинності.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цей Протокол.

Вчинено у Страсбурзі сімнадцятого дня березня місяця 1978 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цього Протоколу кожній державі, яка підписала цей Протокол або яка приєдналася до нього.